

ჟ

ირგვლივ სივრცეა მზიან დღეების,
გარინდებული დგანან ხეები.

და ჩუმი დღეა, ახლო მღერიან,
მინც მიცნობს, ყველა ბედნიერია.

ცხოვრება ისევ წამება გახდა,
ბაღიდან ვუმზერ ქაშვეთის საყდარს.

და ზამთარია, ფოთლები არ ჩანს,
ის დღე წავიდა და ხსოვნა დარჩა.

გულიდან ისევ სისხლი იქცევა
და ირგვლივ ბადის ლურჯი სივრცეა.